למימרא דתקנתא דכרכין הוי והתגן חל

להיות בשני כפרים ועיירות גדולות קורין בו

ביום ואם איתא ליקדמו ליום הכניסה הוו להו

עשרה ועשרה לא תקינו רבנן ת"ש חל

להיות בחמישי כפרים ועיירות גדולות קורין

בו ביום ואם איתא ליקדמו ליום הכניםה

דאחד עשר הוא מיום הכניסה ליום הכניסה

לא דחינו תא שמע א"ר יהודה יאימתי

במקום שנכנסים בשני ובחמישי אבל מקום

שאין נכנסים בשני ובחמישי אין קורין אותה

אלא בזמנה ואי סלקא דעתך תקנתא דכרכין

היא משום דאין נכנסים בשני ובחמישי

מפסדי להו לכרכין לא תימא כדי שיספקו

מים ומזון אלא אימא מפני ישמספקים מים

ומזון לאחיהם שבכרכין: כיצד חל להיות

בשני בשבת כפרים ועיירות גדולות קורין בו

ביום וכו': מאי שנא רישא דנקט סידורא

דירחא ומאי שנא סיפא דנקט סידורא דיומי

איידי דמיתהפכי ליה נקט סידורא דיומי: חל

להיות בע"ש וכו': מתני' מני אי רבי אי רבי

יוםי מאי רבי דתניא חל להיות בע"ש כפרים

ועיירות גדולות מקדימין ליום הכניםה ומוקפין

חומה קורין בו ביום ר' אומר אומר אני לא

ידחו עיירות ממקומן "אלא אלו ואלו קורין בו

ביום מאי מעמא דת"ק דכתיב יבכל שנה

ושנה מה כל שנה ושנה עיירות קודמות

למוקפין אף כאן עיירות קודמות למוקפין ואימא בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה

אין נדחין עיירות ממקומן אף כאן לא ידחו

עיירות ממקומן שאני הכא דלא אפשר ורבי

מ"ם בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה אין

עיירות נדחין ממקומן אף כאן לא ידחו עיירות

ממקומן ואימא בכל שנה ושנה מה כל שנה

ושנה עיירות קודמות למוקפין אף כאן נמי

עיירות קודמות למוקפין שאני הכא דלא

נט [לקמן יע.], ג) [מוספחה ב], ד) [לעיל ב.], פ״א], ד) [לעיל ב.], ד) [מוספחא פ״א], ד)

ו) ולחמו ה.ז. ז) פסחים סט.

מוחה זהו.ט) ועי' תוס' ר"ה

כט: ד"ה שמא ותוס' סוכה מג. ד"ה ויעצירנו ותוס' בילה ית.], י) ל"ל כגון,

ל) ויבמות ה:],

בב א ב מיי׳ פ״ל

מהככות מגינה הלכה יד: בג מייי שם הלכה יג טוש"ע א"ח סימן תרפח סעיף ו: בד ד ה מי" פ"ב שם הלכה יד טוש"ע שם:

מוסף רש"י

מקדימים, במקום שנכנסים בשני הריב, אבל במקום שאיז נכנסים. דהך הקדמה לאו קולא היא לכפרים, אין קורין אותה אלא בומנה (דעיד ב:). זמנו של זה לא זמנו של זה. זמנו של מוקפין לאו כזמנו של פרזים (לעיל ב.). ויעבירנה ארבע אמות ה בע אמות. ברשות הרבים. הוא הדין דמני למימר ויוניא מרעות היחיד מרשות היחיד לרשות הרבים, אלא שברוב מקומות וענינים אמרינן יש לחוש להעברת ארבע אמות ואיו לחוש להולאה, כגון היה מונח בכרמלית או חם היה מוננו בכו נוליע יו... בקרפף או בגינה, דאין כאן איסור הוצאה דאורייתא ויש כאן איסור העברה ברה"ר. או הגביהו על מנת ליטלו ולא להוציאו ונמלך להוציאו פטור משום הוציאה אם לא עמד לפוש בינתים כדאמרינו במסכת

לא הוי אלא איסור דרבנן בהא ודאי רבינו חננאל אבל מיום הכניסה ליום הכניסה לא דחינן. ותריצנה להא דר׳ חנינא, חכמים הקלו על הכפרים שיהו מקדימיו ליום לאחיהם ומזון שבכרכים. וכז תנא דבי שבטוכים, וכן ונגא ובי שמואל. ואקשינן הלא עזרא אחר שבאו ובנו הבית תיקן קריאת התורה בשני ובחמישי ובמנחה בשבת, ובימי מרדכי ואסתר שהיו בימי כנסת הגדולה [נ"א: ובימי כנסת הגדולה שהיו בימי מרדכי ואסתר] לא היתה מרוכי ואמון לא היוהה תקנה זו ואין שם עדיין יום הכניסה, ואיך אמרה משנתינו אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה. ומצאנו בתלמוד ארץ ישראל כך, וכי מרדכי ליום הכניסה, על מה שעזרא עתיד לתקן יום כניסה להיות קורין בספר תורה בשני ובחמישי. את המשנה סמכה למקרא , משפחה ומשפחה מדינה כפרים ועיירות גדולות »אמר רבה הכל חייבין בקריאת מגילה ®(ובתקיעת שופר) ואין הכל בקיאין במקרא מגילה גזירה שמא ימלנה בידו וילך אצל בקי ללמוד ויעבירנה ארבע אמות ברשות הרבים והיינו מעמא דשופר והיינו מעמא דלולב רב קורין בו ביום ומוקפין חומה למחר. ירושלמי ווומה למחוד. ידן שלםי כל הני דתנינן חל להיות, בארבסר אנן קיימין. אמר יוםף אמר מפני שעיניהן של עניים נשואות במקרא מגילה תניא נמי הכי אע"פ שאמרו כפרים מקדימין ליום ר׳ יוסי מתניתה אומ׳ הכניםה יגובין בו ביום ומחלקין בו ביום אע"פ שאמרו אדרבה משום דאמרו הוא אלא הואיל ואמרו שכפרים כז ומוקפת חומה למחר.

שהמגילה קיימא כבר ברשות הרבים ויעבירנה ארבע אמות בגווה ועי"ל ש דלהכי לא נקט מרשות היחיד לרשות הרבים לפי [שלפעמים] שאין שם חיוב חטאת י (כיון) שלא היתה עקירה ראשונה לשם כך כגון המפנה חפלים מזוית לזוית ונמלך עליהן להוליאן דפטור מהאי טעמא (שבת לף ה:): **ויעבירנה** ארבע אמות ברשות הרבים. אכל מילה בשבת אין לדחות דהא חמירא יי שכן נכרתו עליה י"ג בריתות וגם אין אדם מל אלא אם כן הוי בקי דסכנה יש בדבר אך נשאל לר"י הלוי איך תוקעין במולאי יום הכפורים והלא אסור לעשות מלאכה * עד שיבדיל ותו שמא ילך אצל בקי כדחיישינן בר״ה שחל בשבת ואם כן היה לנו למיחש להאי גזירה ותירן דמשום דתקיעת שופר חכמה ואין מלאכה וגם לא חיישינן שמא ילך אצל בקי דמשום תקיעה אחת ° שאינה אלא משום זכר ליובל לא אנטריך כולי האי כראש השנה דאורייתא היא ולריך שלשים קולות ורבינו שמואל

ויעבירנה ארכע אמות ברשות הרבים. קשה אמאי לא קאמר

דמילתא הוי טפי ויש לומר דמרה"י לרה"ר לא טעו אינשי אבל זימנין

ויוליאנה מרשות היחיד לרשות הרבים דאורחא

לא גזר דהוי גזירה לגזירה: ורב יוסף אמר מפני שעיניהם של ענים נשואות למקרא מגילה.

אומר דדוקא בשבת ובר״ה דאם

מעבירו ארבע אמות ברשות הרבים

איכא איסורא דאורייתא בהא ודאי

יש לחוש אבל במולאי יוה"כ דאפילו

אם מעבירו ד' אמות ברשות הרבים

ע"כ ל"ל דרב יוסף לא פליג אטעמיה דרבה דהא גבי שופר ולולב ליכא טעמא אחרינא מכל מקום קאמר הכא טעמא אחרינא משום דאיכא נפקותא מיהא במקדש דליכא שבות

ואפ"ה אסור משום האי סברא דקאמר רב יוסף: אפשר מאי ר' יוםי דתניא יחל להיות בערב שבת מוקפין וכפרים מקדימין אפטו בינים העיירות גדולות קורין בו ביום רבי יוםי אומר אין מוקפין ליום הכניםה ועיירות גדולות קורין בו ביום רבי יוםי אומר אין מוקפין קודמין לעיירות אלא אלו ואלו קורין בו ביום מ"מ דתנא קמא דכתיב בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה עיירות בארבעה עשר וזמנו של זה לא זמנו של זה אף כאן עיירות בארבעה עשר וזמנו של זה לא זמנו של זה ואימא בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה אין מוקפין קודמין לעיירות אף כאן אין מוקפין קודמין לעיירות שאני הכא דלא אפשר מ"מ דר' יוםי בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה אין מוקפין קודמין לעיירות אף כאן אין מוקפין קודמין לעיירות ואימא בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה ⊽ומנו שׁל זה לא ומנו של זה אף כאן ומנו של זה לא ומנו של זה שאני הכא דלא אפשר וסבר רבי עיירות לא דחינן ליום הכניסה והתניא ∘חל להיות בשבת כפרים מקדימין ליום הכניסה יועיירות גדולות קורין בע"ש ומוקפות חומה למחר יר' אומר אומר אני הואיל ונדחו עיירות ממקומן ידחו ליום הכניסה הכי השתא התם זמנם שבת היא והואיל דנדחו ידחו והכא זמנם ערב שבת כמאן אזלא הא דאמר רבי חלבו א״ר הונא פורים שחל להיות בשבת הכל נדחין ליום הכניסה הכל נדחין סלקא דעתך והא אִיכא מוקפין דעבדי למחר אלא כל הנדחה ידחה ליום הכניסה כמאן כרבי דכולי עלמא מיהא מגילה בשבת לא קרינן מאי מעמא

> כן מיקלע צומא רבה בחד כן מיקלע צומא ובחיבות. בשבת מיקלע צומא רבה ערב שבת. ואף על גב דאם חל (ר"ד) [י"ד] באדר בשבא, וכן אם חל י"ד (באחד) בשבת מיקלע צומא רבה ערב שבת. ואף על גב דאם חל (ר"ד) [י"ד] באדר בשיני בשבת יבא פסח בדי, לא הבאה המשנה להזכיר שחלו ממש אלא סידור יומי נקט, והכי קאמר אילו חל להיות בשיני אין מקדימין וקורין בחמישי ואף על גב שלא חל לעולם. חל להיות בשלישי כפרים קורין בי"ב חל להיות בחמישי קורין בחמישי, מיום הכניסה ליום הכניסה לא דחינן. חל להיות בערב שבת כפרים ועיירות גדולות קורין בי"ב. חל להיות בשבת כפרים ועיירות גדולות קורין בי"ב. חל להיות באחד בשבת כפרים קורין בי״א. ואקשינן ומאי שנא מעיקרא נקיט סידורא דירחא כו׳, כדתנן מגילה נקראת באחד

(מימרא דמקנתא דכרכין היא. כדי שיספקו משמע כדי שיהו פנויין ליום השמחה: אלא אימא מפני שמספקין. שכר הוא להם בשביל שהן מספקין הלכך היכא דאין נכנסין לא קולא הוא לגבייהו ואין כאן שכר: סידרא דירחא. דקתני בי"א בי"ב בי"ג בי"ד בט"ו כסדר

מנין החודש וכשבא לפרשה נקט סדר ימי השבת ושמעינן ימי החודש לאחריה חל להיות ערב שבת כפרים מקדימין ליום הכניסה הרי י"ג חל להיות בשבת (ה) הרי י"ב חל להיות אחר השבת כפרים מקדימין ליום אוידי הכניסה הרי י"א: ומשני דמיתהפכי ליה נקט סידורא דיומי. כלומר ע"י שאם היה אוחז ימי השבת לפי סדר ימי החדש יהו נהפכין לו וטועה בגירסתו השונה את המשנה לפי שהיה לריך להזכירן לאחוריו אחר השבת דהיינו י"א בשבת י"ב ערב שבת י"ג מתוך כך הוא בא לדלג ולטעות להכי נקט סידורא דיומי וסדר החודש הבא לו לאחוריים אינו מזכירו בפיו דהרי מאליו הוא נשמע ואין כאן עוד טעות: מני מתני׳. דקתני חל להיות ע"ש עיירות ומוקפות חומה קורין בו ביום אי רבי אי רבי יוסי: בכל שנה ושנה. להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וכומנם בכל שנה ושנה כל השנים יהו שוות: דלה הפשר. דהם כן לה יקדמו עיירות למוקפין שחינן יכולין לקרות בשבת: מה כל שנה ושנה עיירות בי"ד. לכך אין נדחות ממקומן ודלא כתנא קמא דרבי: זמנו של זה לא הוא זמנו של זה. הלכך לא עבד כתנא דמתני' כו': דלא אפשר. דאי לא מקדמת להו למוקפין נריך אתה לעקור עיירות מפני מוקפין או יקראו ביום אחד: הכא ערב שבת זמנס. ואין לך לוכך לדחותן: הכל **חייבין.** ומתוך שהוא מחוייב בדבר הוא בהול לנאת ידי חובה: בהול ויעבירנה ארבע אמום. ואפילו לן בשדה ומגילה בידו יש לגזור על הדבר: נשוחות למקרח מגילה. לקבל מתנות האביונים ואי אפשר בשבת: גובין כו ביום. שמקדימין בו לקרות גובין הגבאים מתנות האביונים ומחלקין לעניים: אדרבה. משום דאמרו להקדים את הקריאה הוא דאמרו להקדים את המתנות כדמפרש תנא טעמא ואזיל

מפני שעיניהן של עניים כו':

תורה אור השלם 1. לקים עליהם להיות עשים אַת יוֹם אַרְבָּעָה עשִׂר לְחֹרֶשׁ אֲדָר וְאֵת עָשָׂר לְחֹרֶשׁ אֲדָר וְאֵת ום חַמִּשָּה עָשָׂר בּוּ בְּכָל שנה ושנה:

גליון הש"ם

תום' ד"ה ויעבירנה כו' עד שיבדיל. עי שנת דף קנ ע"ב: בא"ד שאינה אלא כו'. עי שנת דף קיד אלא כו'. עי שנת דף קיד ע"ב תוס' ד"ה ליתקע:

הגהות הב"ח (A) רש"י ד"ה סידרא וכו"חל להיות נענת כפריםמקדימין ליום הכניסה :הרי י״ב

רבינו חנגאל (המשר) סידורא דיומי. פירוש אילו ששנא התנא סדר ימי החדש ושנה חל להיות י״ד באדר באחד בשבת כפרים מקדימין בחמישי ליום הכניסה שהוא אחד עשר לחדש, חל להיות עשו לזוז ש, חל לחיית: יום רביעי (י"ד) [כפרים] קורין בשני בי"ב, ואם חל להיות בשלישי קורין , , הכפרים ביום הכניסה הכפוים ביום הכפוים שהוא י"ג לחדש, הנה נמצאו הימים מתהפכים מאחד בשבת ליום רביעי ומיום רביעי יחזור ליום שלישי, וכן בשבת ובערב שבוע. מני מתניתיז דקתני שאם חל ארבעה עשר שאם חול אובעה עשר להיות בערב שבת כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות ומוקפות . חומה קורין בערב שבת. או רבי או ר' יוסי. **רבי** דתניא רבי אומר אומר אני לא שידחו עיירות ממקומן, אלא אלו ואלו, עיירות גדולות ומוקפות עירות גרולות ובוקפות חומה, קורין בערב שבת. ר' יוסי מאי היא, דתניא להיות בערב שבת כול', ר' יוסי אומר אומר אני לא שיקדמו מוקפות לעיירות אלא מוקפות ועיירות קורין בו ביום. ודבריהן פשוטין הן. ואקשינן וסבר רבי לא ידחו עיירות ממקומן, והתניא חל להיות בשבת כפרים מקדימין הכניסה ועיירות גדולות קוריז בערב שבת ומוקפות ייי. חומה למחר ביום ראשון

מקדימין ליום הכניסה גובין בו ביום ומחלקין בו ביום מפני שעיניהם של עניים נשואות במקרא מגילה "אבל שמחה ידחו ליום הכניסה. ופרקינז הכי השתא. התם שבת זמנם ולהדחות עומדיז ידחו ליום הכניסה. הכא ערב שבת זמנם. לאו ירות ירום בל הוא וכד קלין הלי הטואה, והיב שבו הטבב היה. לדחייה עומדין, הילכך קראו בזמנם. 6) ורבי הוא דאמה, כל העידהיין ידחו ליום הכניסה. כולי עלמא מיתה, בין רבי בין רי יוסי בין רבנן דפליגי עלייהו, מגילה בשבת לא קרינן לה, מאי טעמא אמר רבה הכל חייבין במקרא מגילה ואין הכל בקיין בה וכרי כדאמרן, והיינו טעמא דשופר והיינו טעמא דלולב, כולהו חדא גזירה היא שמא יעבירם ארבע אמות ברשות הרבים. ואסיקנא במסכת סוכה מפני מה אין לולב דוחה [את ה]שבת ביום טוב [ה]ראשון, והלא מצותו מן התורה אפילו בגבולין, ואוקימנא משום דלא ידעינן בקביעא דירחא ומספק לא דחינן שבת. והיינו טעמא דמגילה והיינו טעמא דשופר. רב יוסף אמר מפני ביטום יו אדי די בין בין ביו החדר בין בין . שעיניהם של עניים נשואות למקרא מגילה. תניא נמי הכי הואיל ואמרו חכמים כפרין מקדימין ליום הכניסה, גובין ביום, שעיני העניים נשואות למקרא מגילה וכיון שקורין ליום הכניסה כך גובין ומחלקין מעות של פורים ביום הכניסה. אבל